

[Chr. Christiansen.]

havnen med Ørstedsværket og kulloosning i umiddelbar nærhed næppe væsentlig bedre, end de er i øjeblikket ved Gammel Strand.

Jeg vil gerne udtale ønsket om, at den kvalitetslov, som vi nu her behandler, må sætte mere fart i Gammel Strands flytning. Det er på høje tid, at fiskeforsyningen her i København får bedre vilkår end dem, Gammel Strand giver, og der er for mig ikke nogen tvivl om, at bedre og ændrede forhold meget vel kan forøge det københavnske forbrug af fisk med 50 pct., og jeg synes, at det var nok værd at gøre noget i denne henseende. (*Oluf Pedersen*: Er det ikke et kommunalt spørgsmål?). Det ærede medlem hr. Oluf Pedersen har altid så mange gode bemærkninger, som ikke altid er velanbragt, og det er den sidste heller ikke.

Jeg skal ikke komme ind på nærmere at omtale de enkelte paragraffer, det har den højtærede minister gjort. Jeg vil gerne udtale ønsket om, at lovforslaget må få en lempelig gang gennem det høje folketing, og jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget til en hurtig og en velvillig behandling. Jeg tror, man fra fiskerierhvervets side venter en afgørelse på dette område, og jeg synes også, at tiden nu er inde til, at den kommer.

Damsgaard: Dette lovforslags hensigt og mål er rigtige — ja, jeg synes, man har lov til at sige: 100 pct.s rigtige. Kvalitetsbegrebet bør fremhæves, også når det gælder fisk og fiskevarer. Skal fiskerierhvervet hævde sig og hævde sig som et frit erhverv — og det ønsker jeg, det skal —, skal vi fastholde og udvide den betydelige eksport af fisk og forarbejdede fiskevarer, vi nu har her fra landet, må der sættes stærkt ind på en yderligere forbedring af kvaliteten, og hvor sådanne bestræbelser virkelig udfoldes, bør de hjælpes og honoreres. For at nå bedre kvaliteter må der appelleres til fiskerne og alle de led, der senere får med fisken at gøre, og der må også stilles visse krav, og det gøres der i dette lovforslag om kvalitetskontrol. Enkelte af kravenes betimelighed kan vel diskuteres, er blevet diskuteret og vil vel fortsat blive det, når loven træder i kraft — det nærer jeg ingen tvivl om.

Selvom lovforslaget er behandlet og ændret noget i det høje landsting, bør vi dog vist, som også den højtærede fiskeriminister antydede, gennemgå lovforslaget i et udvalg her i folketinget. Det vil jeg mene er rigtigt. Jeg ville finde det uforvarligt, om folketinget ikke fik et så omfattende lovforslag, som der her er tale om, behandlet i et ud-

valg, selvom man måske ikke vil ændre det så meget. En sådan udvalgsbehandling har jo slet ikke nødvendig at tage hele vinteren — det tilstræber jeg heller ikke —, men det er, som jeg siger, en betydningsfuld lovgivning, og vi skal passe nøje på, at vi ikke generer erhvervets udøvere mere end strengt nødvendigt.

Det må indrømmes, at lovforslaget er meget udførligt og let forståeligt, og den ærede ordfører for socialdemokratiet talte jo også med naturlig tilfredshed om dette forhold. Måske kunne man fra visse sider mene — og jeg er ikke utilbøjelig til at give en sådan mening ret —, at visse af bestemmelserne er rigeligt udpenslet. Men det gør vel ikke noget, at det står således i loven. En og anden fisker og fiskehandler og eksportør kunne måske finde, at visse selvfølgelige ting er udpenslet til trivialitet — jeg kan eksempelvis nævne §§ 6, 7, 12 og 16, og der kunne måske nævnes flere. Selv efter de ændringer, der er indføjet i landstingsudvalget, opretholdes bestemmelsen om, at der skal særlig tilladelse til for en person at køre rundt og sælge fisk, skønt der ganske vist står, at man godt kan begynde fiskehandelen, inden godkendelse foreligger. Javel, men godkendelse kan altså blive nægtet. Vi må vel også i udvalget undersøge, om det foreslåede er i overensstemmelse med næringslovens § 41, hvor der tales om fri næring. Jeg har mine tvivl derom, indtil jeg bliver overbevist.

Det må indrømmes, at § 17, der omhandler den statistiske indberetning, er forenklet betydeligt ved lovforslagets behandling i landstinget, men alligevel bliver tilbage, at der indledes en blanketpolitik i et vist omfang på et nyt område til gene særlig for den almindelige landfiskehandler og andre lignende mindre næringsdrivende. Jeg beder om, at denne gene må blive indskrænket mest muligt.

En række af lovforslagets bestemmelser har tidligere været behandlet i rigsdagens vareforsyningsudvalg. Hvis lovforslaget ophøjes til lov, kan vel alle de bekendtgørelser, der fra fiskeriministeriets side er udstedt i medfør af loven om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, vareforsyning m. v. og i henhold til loven om ind- og udførsel af fisk, ophæves. Jeg vil gerne fremsætte dette som et spørgsmål og vil gerne have den højtærede fiskeriministers bekræftelse på min opfattelse.

Hvad angår autorisation af virksomheder, som nævnes i § 25, vil jeg sige, at hvis man vil forbedre kvaliteten af varerne, må der også kunne stilles krav. Det er klart, at